

Ἀναστασιματάριον Σύντομον

Ἑσπερινός

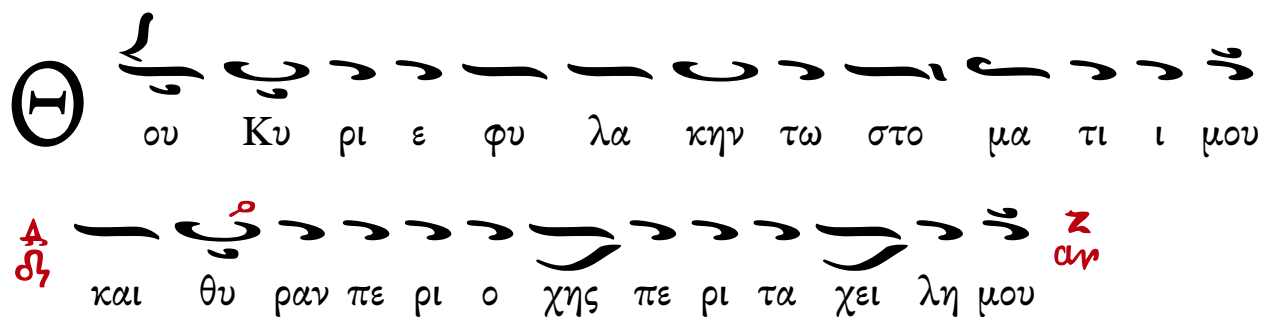
Ἦχος ἀν Ζω

τοῦ Δανιὴλ Πρωτοψάλτου

Κ υ ρ ι ε Ε κε κρα ξα προς σε ει σα κου σον
μου ει σα κου σον μου Κυ ρ ι ε Κυ ρ ι ε Ε
κε κρα ξα προς σε ει σα κου σον μου προ σχεις τη φω
νη της δε η σε ως μου εν τω κε κρα γε
ναι με προς σε Ει σα κου σον μου Κυ ρ ι ε
Κ α τευ θυν θη η τω η προ σευ χη μου ως
θυ μι α μα ε νω πι ον σου ε ε παρ σις των
χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη Ει σα κου
σον μου Κυ ρ ι ε ε

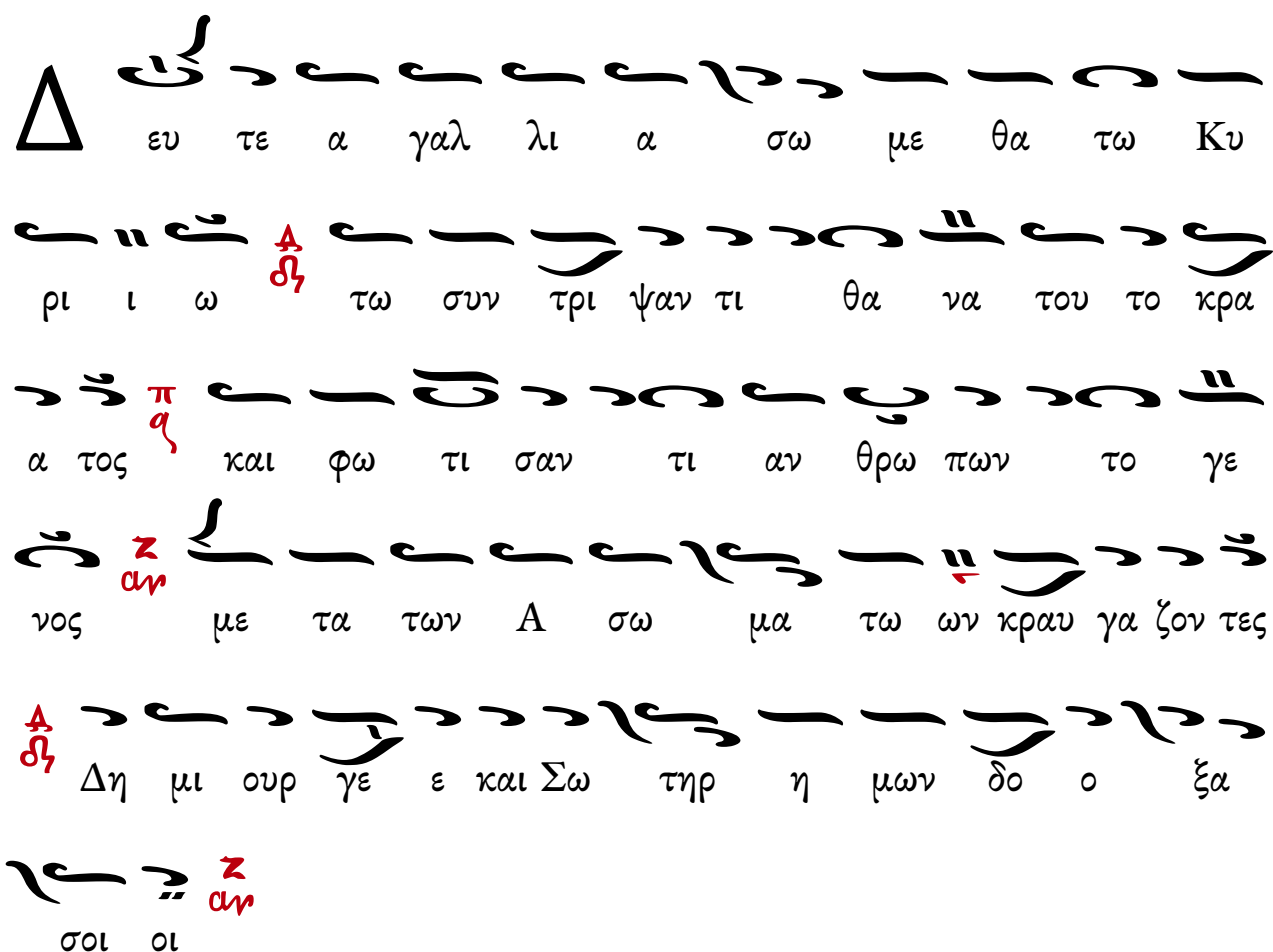
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ — ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

τοῦ Γεωργίου τοῦ Κρητός

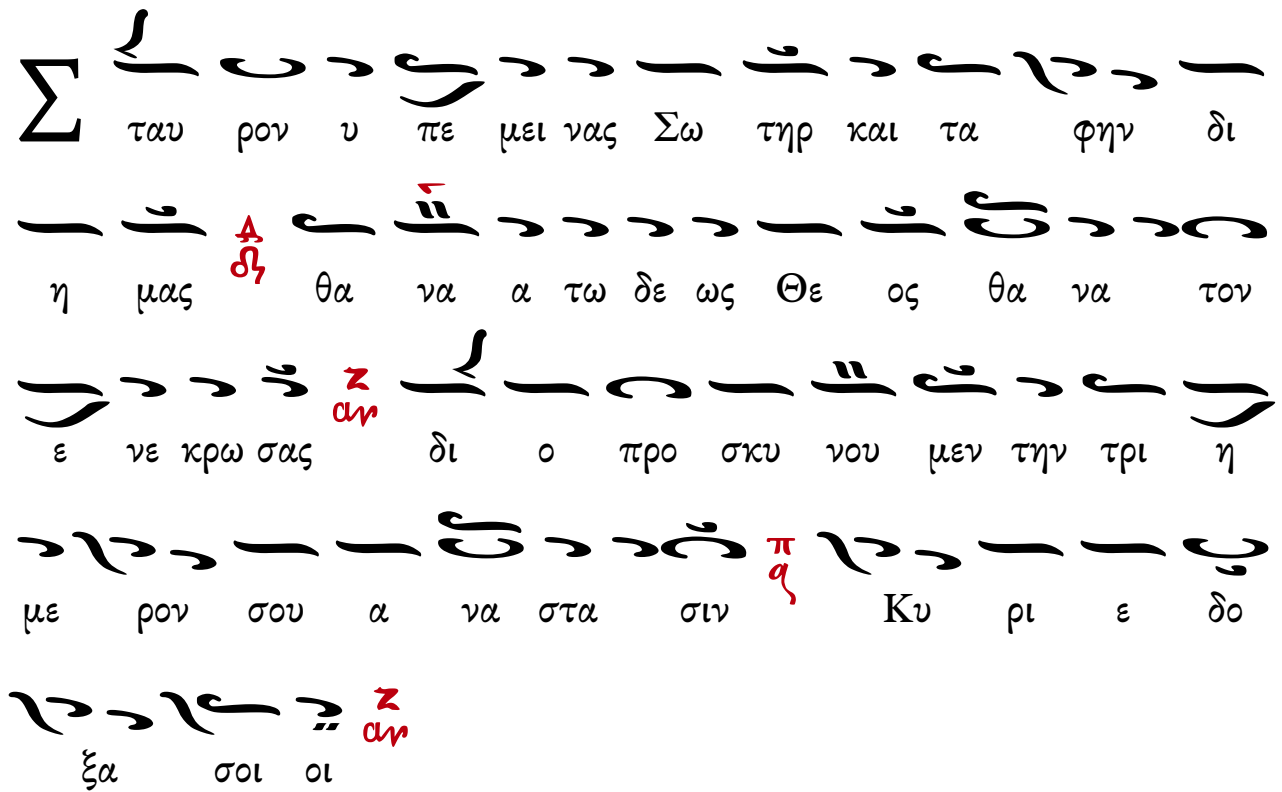
τοῦ Δανιήλ Πρωτοψάλτου

Στιχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

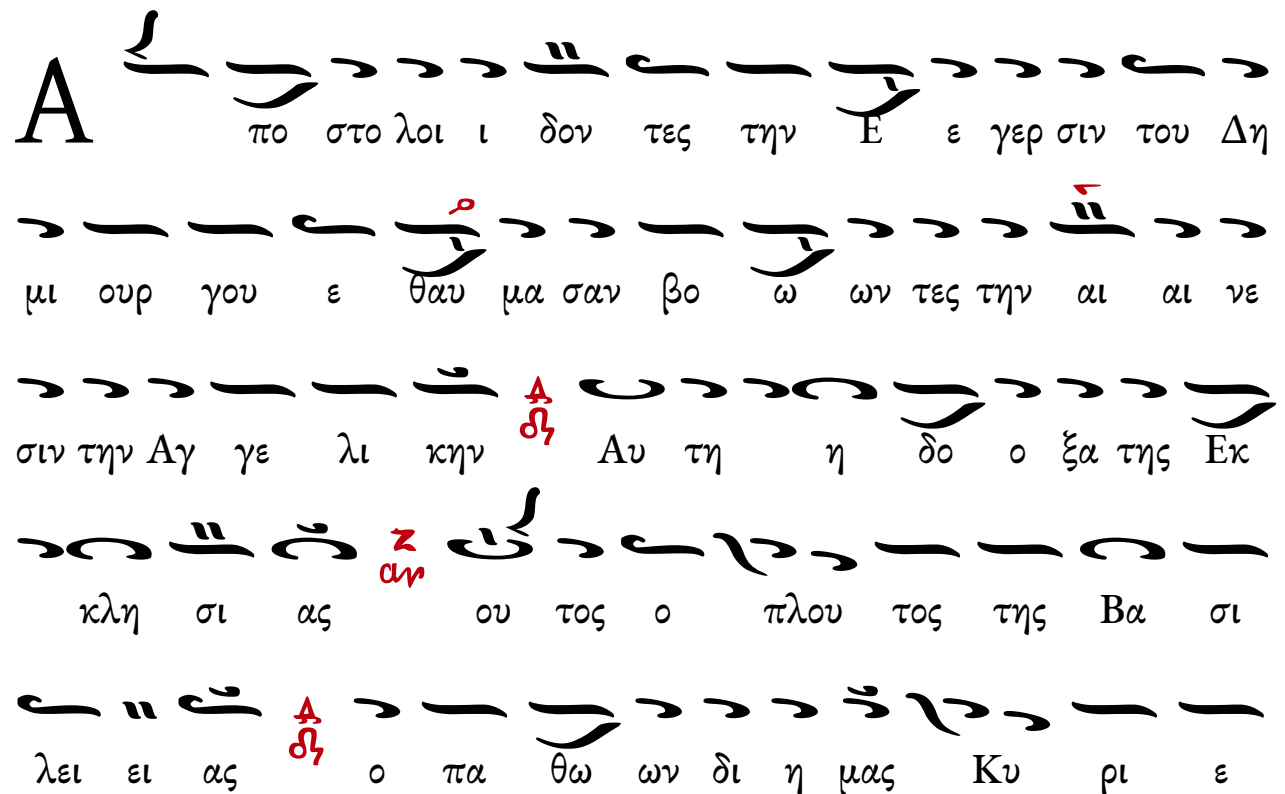

Στιχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ ΣΥΝΤΟΜΟΝ

Στιχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

δο ξα σοι οι ^{ζ αν}

Στιχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Κ αν συ νε λη η φθης Χρι στε υ πο α νο ο μων
 αν δρων ^{Α Ω} αλ λα συ μου ει Θε ος και ουκ αι σχυ νο
 μαι ^{π ρ} ε μα στι ι χθης τον νω τον ουκ αρ νου μαι
 Σταυ ρω προ ση λω θης και ου κρυ πτω ^{ζ αν} εις την
 Ε γερ σιν σου καυ χω ω μαι ^{Α Ω} ο γαρ θα να τος
 σου ζω η η μου ^{π ρ} Παν το δυ υ να με και αι φι
 λαν θρω πε ^{Α Ω} Κυ υ ρι ε δο ο ξα σοι οι ^{ζ αν}

Στιχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Δ αυ ι τι κη ην προ φη τει αν εκ πλη ρων Χρι

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ ΣΥΝΤΟΜΟΝ

στος ^Αδρ με γα λει ο τη τα εν Σι ων την οι κει αν
^Αδρ Μα θη ταις ε ξε κα λυ ψεν ^πα αι νε τον δει κνυς
 ε αυ τον και δο ξα ζο με νον α ει ^Αδρ συν Πα
 τρι τε και Πνευ μα τι α γι ω ^ζαν προ τε ρον
 μεν α σαρ κον ως Λο ο γον ^Αδρ υ υ στε ρον δε δι η
 μας σε σαρ κω με ε νον ^πα και νε κρω θε εν τα
^ζαν α ως αν θρω πον ^Αδρ και α να σταν τα κατ ε ξου σι
 αν ως φι λα αν θρω πο ον ^ζαν

Στιχ. "Ενεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου." Ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Κ α τηλ θες εν τω Α α δη Χρι στε ως η βου λη
 η θης ε σκυ λευ σα ας τον θα να τον ^Αδρ ως Θε ο

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ — ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

ος και Δε σπο της και α νε ε στη ης τρι η με ρος

συ να να στη σας τον Α δαμ εκ των του Α

α δου δε σμων και της φθο ρας κραυ γα ζον τα α και λε

γον τα Δο ο ξα τη Α να στα σει σου μο νε φι λα αν

θρω πε ε

Στιχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ε ν τα φω κα τε τε ε θης ως ο υ πνων Κυ ρι

ε και α νε ε στη ης τρι η με ρος ως δυ να

τος εν ι σχυ υ ι συ να να στη σας τον Α

δαμ εκ της φθο ρας του θα να α του ως παν το δυ

υ να μο ος

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ ΣΥΝΤΟΜΟΝ

Στιχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις. Καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Στιχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Μ η τηρ μεν ε γνω σθης υ περ φυ σιν Θε ο το
κε ε ε μει νας δε παρ θε ε νος υ περ λο γον και
εν νοι αν και το θα αυ μα του το κου σου ερ
μη νευ σαι γλω ωσ σα ου δυ να ται πα ρα δο ξου
γαρ ου ου σης της συλ λη ψε ως Α γνη α
κα τα λη πτος ε στιν ο τρο πος της κυ η σε ως
ο που γαρ βου λε ται Θε ος νι κα α ται φυ σε
ως τα ξις Δι ο σε παν τες Μη τε ρα

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ — ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

του Θε ου ου γι νω σκον τες δε ο με θα σου εκ
 τε νως ^Α _δ ^Α _δ Πρε σβευ ε του σω θη ναι τας ψυ χας η
 μω ων ^Ζ _{αν}

Άποστιχα

Α νε στης εκ του τα φου Σω τηρ του κο
 ο σμου ^Α _δ και συ νη γει ρας τους αν θρω ω πους συν τη
 σαρ κι σου Κυ ρι ε δο ξα σοι οι ^Ζ _{αν}

Στιχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Τ ον α να σταν τα εκ νε κρων και φω τι σαν τα
 παν τα δευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Π _α εκ της του
 Α δου γαρ τυ ραν νι δος η μα ας η η λευ θε ρω

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ ΣΥΝΤΟΜΟΝ

σε ^Αδι α της αυ του τρι η με ρου Ε γερ σε
 ως ζω ην η μιν δω ω ρη σα με νος ^Ακαι το
 με γα ε λε ο ος ^Ζαν

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Υ πο τον Α δην κα τελ θων Χρι στε θα να
 τον ε σκυ λευ σας ^πκαι τρι η η με ρος α
 να στας η μας συ υ να νε στη σας δο ^ρξα ζον τας
 την σην παν το δυ να μον Ε γερ σιν Κυ ρι ε
 φι λαν θρω πε ε ^Ζαν

Στιχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Φ ο βε ρο ος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ — ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

κει με νος ω ο υ πνων ^Αδ₇ α να α στας δε τρι

η με ρος ως δυ να τος ^Αδ₇ τον Α δα αμ συ

να νε στη σα ας κραυ γα ζον τα ^Αδ₇ Δο ο ξα τη Α να

στα σει σου μο νε φι λαν θρω πε ε ^Ζαν

Δόξα. Καὶ νῦν.

Υ πο την σην Δε σποι να σκε πην παν τες

οι γη γε νεις προ σπε φευ γο τες βο ω μεν σοι ^πα

Θε ο το κε η η ελ πεις η μων ^Αδ₇ ρυ υ σαι η

μα ας εξ α με τρων πται σμα α των και σω σον τας

ψυ χας η μω ων ^Ζαν